

„Kinderen zijn altijd de dupe”

Diana Guilbert is luitenant-gouverneur Kiwanis, district België

Diane Guilbert is een lieve blonde dame die de post van luitenant-gouverneur draagt van Kiwanis West-Vlaanderen en zeker meer voor de toekomst dan voor het verleden duimt. Ze vindt dat ze te vroeg geboren werd en zou liever vandaag een jongere zijn.

Geboren op 20 augustus 1953 is Diana Guilbert al heel haar leven lang een kind van de zee : haar grootouders waren langs weerskanten onverbloemde reders. Roots waar sociale bewogenheid inderdaad bij beken afdruipt. Diana, die als jong meisje toneelles volgde, liet zich als prille puber opmerken onder KVGGO's basketkorf als een sterke meid die — in die tijd toch ! — met haar 1m74 behoorlijk groot was. Bakens motiveren en leiden meestal een mensenleven. Zo kwam in 1980 liberaal Paul Van Laer in Diana's leven. Tien jaar later kon de nieuwe mijlpaal niet humanitaair zijn, toen ze, samen met een viertal vriendinnen, de vrouwelijke Kiwanisclub Mercator in Oostende oprichtte. Intussen inviteerde Kiwanis Stef Bos, haalden de dames Berdien Sternberg naar Oostende en sturen ze jaarlijks — als fantastisch paasei — kinderen uit minderbevoegde gezinnen op Blossokamp.

Vader Fernand Guilbert was eigenlijk visser toen hij naar de Gentse normaalschool trok en uiteindelijk in de Oostendse visserijschool Paster Pype onderricht gaf. Een eenvoudig man die door de studenten op de handen werd gedragen. Moeder Lucienne Vileyn was een stille thuiswerker, die er op waakte dat alles tot in de puntjes verzorgd was. Naderhand kreeg Diane nog een 15 jaar jongere zus Martine.

Je mag je als meisje niet in de hoek laten drummen...

Als studente vond Diane zich een goede middelmaat aan het St.-Andreaslyceum (Kaaistraat). Iemand die graag voor kinderen zorgde, huishoudelijk was en met poppen de kneep van het bemoederen leerde. Omdat declamatie haar goed lag, volgde Diane op zeker ogenblik toneel aan het conservatorium. Al beletten studies haar uiteindelijk zich totaal aan het podiumleven te geven.

Diane Guilbert is de trotse moeder van vier kinderen. Dochter Ina (25) is advocaat; zoon Jan (22) is croupier; Patti (16) weert zich in het vijfde jaar middelbaar van het atheneum; Alan (10) is de voetbalkampioen die moeder geen enkele thuismatch laat missen van de KVO-fanions... en van KVO's preminiemen. De jeugd geeft Diane graag een boodschap mee: „Jongeren zijn de toekomst van onze maatschappij. Ze zijn zeker niet slechter dan vroeger, maar gewoon mondiger en anders. Een beetje begrip zou heus op zijn plaats komen. Laten we van hen niet te veel eisen inzake schoolresultaten, vrijetijdsbesteding, sportprestaties, volwassenheid en auto rijden vanaf 18 jaar, computerkennis

vanaf de lagere school, overspoeling door media met zaken waar ze, als kind, nog niet rijp voor zijn.”

Spoojie lef

— **Diana**: „Ik ga van mijn tien jaar af naar de academie in de Lijndraaiersstraat/Hazegras, waar ik onder leraar Sorel leerde pentekenen en mijn weg vond in het non-figuratieve. Afdwalend van de nauwkeurigheid die nodig is voor het portretteren breng ik interpretaties die modern zijn en vooral van mij! Spreken in kleuren en gevoelens noemt men dat.”

Als jonge meisje voelde zij ten tijde van *Leuven Vlaams* en van de hippiebeweging de adrenaline in het tienerbloed. Waar ze als kleuter al graag dokter was geworden, heeft ze het ook later bij de medische wereld gehouden toen ze afstudeerde in de klinische scheikunde. Diane werkte van haar 21ste tot 31ste in het Sint-Jozefziekenhuis waar ze instond voor onderzoeken naar leukemie, suikerziekte en leverziekte die via bloedonderzoek konden opgespoord worden.

— **Hoe keek je als puber op de mannenwereld?**

— **Diane**: „Ik had altijd voldoende persoonlijkheid om me niet in de hoek te laten drummen. Kon opkomen voor mijn stukken en had dat spoojie lef om anders te zijn dan een ander. Op mijn 17de droeg ik een hoed waar Gina Lollobrigida bij manier van spreken op mocht jaloers zijn en dook met de flegme van een jongmens in de mouwenloze poncho dat ik voordien als tafelkleed had aangewezen. Ik was graag mooi gekleed... en droeg daarbij nog liever iets wat een ander niet droeg.”

— **Muziekidolen in jouw tienerjaren?**

— **Diana**: „Mijn opperste goed waren toen wel The Rolling Stones. The Beatles waren mij met hun zeemzoete frotters net iets te braaf; Elvis Presley lag mij ook al niet; terwijl in die dagen noch Franse noch Vlaamse schlagers mij aan het

dromen brachten. En zeggen dat pa vissersliedjes aan de lopende band kan zingen, vooral dan het repertoire van populaire Lucy Loes. Trouwens, thuis hebben wij altijd plat Oostends gesproken!”

— **Naar welke vedette of politica keek je op?**

— **Diana**: „Zou je geloven dat ik echt niemand nodig had

om naar op te kijken. Ik heb evenwel altijd veel respect gehad voor Ann-Marie Neyts, die ik een verstandige vrouw vind. Eens sprak ze op mijn uitnodiging de Oostendse Kwanisdames toe, over de weg die de vrouw al heeft afgelegd om te komen tot een persoon, waarmee vandaag moet reukenschap gehouden worden. Want

stemrecht voor vrouwen is er zo maar niet gekomen.”

Luisteren en praten

— **Grepen Dolle Mina's en feministen je aan?**

— **Diana**: „Dolle Trienen hebben voor mij een pejoratieve betekenis. Als vrouw moet je er, naar mijn oordeel, naartoe streven om geapprecieerd

te worden door de mannen. Hiervoor moet je alleen maar jezelf zijn en vooral respect afdwingen. Dus niet babbelen... om te babbelen, maar eerder twee keer nadenken voor je je waarheid spreekt.”

— **Welke rol bedeel jij de meisjes in het schouwtooneel van het leven?**

— **Diana**: „In de allereerste plaats is het de taak van een vrouw kinderen op te voeden. Dat is haar hoofdrol. Wat nu ook niet zeggen wil dat je je tot huisslaafje moet laten degenereren. Trouwens, kinderen opvoeden dat is nog wat meer dan alleen maar luiers ververst. Je moet er ook zijn als ze ouder worden, om er tegen te praten wanneer ze de beslissende run naar de volwassenheid inzetten.”

Liefde is voor Diane Guilbert, mekaar appreciëren en laten leven. Kortom, mekaars eigenheid erkennen. Nadat ze al eens op haar 21ste met iemand een boterbriefje had getekend, kwam in 1980 de ware man in haar leven: Paul Van Laer, een zeer sociale, enthousiasteling die met velokers, voetbal, politiek en advocatuur zo waar de wereld plus nog een flink stuk van de Kleine Beer op zijn hand draagt.

— **Partnerschap der liefde met een politicus...**

— **Diana**: „Ik heb daar geen problemen mee. Het is een kwestie van moeilijkheden uit te praten en mekaar voor 200% te steunen. Je mening zeggen en iets uitpraten is een 2000-liberteit die gewoonweg iedereen zich zou moeten permitteren!”

— **Verliezen als politicus, en dan?**

— **Diana**: „We maakten het weliswaar mee dat Vande Lanotte naar 't zeetje kwam en heel Oostende inpalmde, tot verdriet van de VLD die de groot verliezer werd. Ik vind

het wel stom dat men in de politieke wereld zoveel afspraken maakt, voor de verkiezingen. Compromissen die, op de keeper beschouwd, verkiezingen ergens nodeeloos maken. Ik ben nu niet bepaald voor Van de Lanotte, maar als iemand in een stad 5000 stemmen haalt, spreekt dat voor zich dat men *hém* koos als burgemeester. Iets wat hij uiteindelijk dan toch weer niet geworden is..."

— **Wat moet er dan veranderen in de politiek ?**

— **Diane :** „Waar zo nationaal als gemeentelijk uit hetzelfde vat wordt getapt, moet niet gedacht worden dat er veel zal veranderen. Wat ook, Paul staat als optimist in de kortste keren telkens weer op zijn politieke stukken. Of ik me kandidaat zou durven stellen ? Ik sta 200 % achter Paul, maar mezelf kandidaat stellen interesseert me geen barst.”

Per district zal Kiwanis Kosovo hand reiken !

Paul Van Laer was schepen van Oostende toen Diane in 1987 via een vriendin lid werd van Kiwanis Veurne. Bakernest waaruit Diane Guilbert de idee puurde om Oostende met een vrouwelijke Kiwanis Serviceclub te vereren. Iets waarvoor vriendinnen Marijke Sinaeve, Linda Borret, Pia Stalpaert en Chantal Desender enthousiast hun deelneming betuigden.

Op de stichtingsvergadering in de Paname aan Petit-Paris werd via een diavoorstelling van de h. Goes een allereerste steunactie opgezet, waarvan de opbrengst toen werd gegeven aan het vrouwenvluchthuis Oase in de Kapellestraat. De Oostendse Kiwanisdames hadden zich immers voorgenomen om zich vooral in te zetten voor jonge gezinnen en vrouwen in het algemeen.

Streefcijfer voor Kosovo

— **Hoe dicht staat Kiwanis bij de pijnlijkheden die, met de dag, onze aardbol afgrijselijker maken ?**

— **Diane :** „In het heetst van de strijd doen de mensen soms dingen waarvan je zegt : jongs waar zijn we nu eigenlijk mee bezig. Afgrijselijkheden waarvan de kinderen telkens

weer de dupe zijn. De slachtoffertjes weten niet wat er gebeurt maar zijn dan toch telkens weer, zonder ouders, aan zichzelf overgelaten wezen. Er zijn vandaag onderhandeligen binnen Kiwanis aan de gang om, per district, een bedrag samen te brengen voor Kosovo.”

— **Bijzondere acties en lidmaatschap ?**

— **Diane :** „In het Feestpaleis brachten we de Nederlandse Belg Stef Bos, terwijl de fameuze fluitiste Berdien Sternberg ooit de Ambassadeurszaal van het casino in vuur en vlam zette. Qua lidmaatschap dient men wel door een ander lid te worden voorgedragen. De bijdrage behelst jaarlijks 5000 fr. Ieder district moet immers een bijdrage betalen aan het Europese en Amerikaanse Kiwanis. Onze serviceclub bestaat vandaag 82 jaar en dankt zijn naam aan het Amerikaanse Indianapolis, waar hij in 1915 ontstond. Kiwanis spoelde 35 jaar geleden over naar België.”

— **Nog Kosovo...**

— **Diane :** „Onder impuls van Kiwanis International zal ik als luitenant-gouverneur ijveren dat alle Kiwanisleden van West-Vlaanderen een bijdrage van 500 fr. storten, zodat Kiwanis West-Vlaanderen met zijn 450 leden een bedrag van 225.000 fr. kan doorstorten naar Kiwanisclub Skopje in Macedonië.”

Oostende, altijd levende stad !

Moest Diane Guilbert haar innigste wens verwoorden, dan zal dit zeker op een schone toekomst voor haar kinderen slaan. Zelf zou ze graag frequenteren naar de Westkant van de States, met een bijzondere voorkeur voor San Francisco en Californië. Nee, New York zeker niet...

Natuurlijk zit eveneens het beloofde land Australië heel diep in haar hart !

— **En Oostende dan ?**

— **Diana :** „Natuurlijk hou ik van the Queen ! Ik zou nergens anders willen wonen dan aan de kust, in het Oostenda, zat van mogelijkheden, waar je met 't zeeje, winkelcentrum, bos, kaai en pier op je vrije dag effenaf overal naar toe kunt. Oostende is een altijd levende stad, waar het altijd rinkelt van de activiteiten !”

Leven met multiple sclerose

Bij het uittekenen van een mens laat je best het noodlot niet al te grif zijn reflecties uitkippen. Neem Diane Guilbert, amper 45 jaar maar vandaag al 22 jaar geconfronteerd met multiple sclerose, ziekte waarbij zich in hersenen en ruggelemerg een aantal plakken bevinden waar het oorspronkelijke zenuwweefsel is verloren gegaan.

Het gevolg is een voortschrijdende uitval van sensibele en motorische functies. Naar het schijnt worden sinds enkele jaren met succes bepaalde medicijnen toegepast. Voor Diane Guilbert is het dan ook een hoogste wens dat men eindelijk de sleutel zou vinden tot stabilisatie of genezing van de ziekte.

In het maken van haar schets kijken we bezijden multiple sclerose naar de persoonlijkheid die de luitenant-gouverneur van Kiwanis voor haar serviceclub opbrengt. De hartelijkheid en het enthousiasme die ze opbrengt voor de sociale werking van Kiwanis, waardoor hulp kan geboden worden aan gezinnen in nood. Vaak brengen Kiwanisleden bij behoeftigen maaltijden aan huis.

„Ieder jaar sturen wij vier kindjes uit minderbegoede gezinnen naar het Blosoekamp in Heusden”, zegt Diane. „Dat is een organisatie van heel West-Vlaanderen, die telkens tijdens de paasvakantie plaatsgrijpt.”

Dames die zich zouden geroepen voelen om tot de Kiwanisdames toe te treden, slaan best een telefoontje naar Diane Guilbert, (059)70.35.99.

(ET)